

Άριθ. 2 - 1973

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΑ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΜΟΥ
ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ ΑΡΙΘ. 100
ΑΘΗΝΑΙ Τ. 131

ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ Ε.Μ.Π.

ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΟΝ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΝ

Διὰ τὴν «100ετηρίδα ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου εἰς τοὺς μέχρι σήμερον χρησιμοποιομένους ὑπ' αὐτοῦ χώρους».

ΚΛΑΣΙΣ - ΠΟΣΟΤΗΣ - ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ

Δραχμών 2,50 — Τεμάχια 1.000.000

«Εἰκὼν τῶν ἐγκαταστάσεων τοῦ Ε.Μ.Π.».

ΛΟΙΠΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

ΣΧΕΔΙΑΣΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ, ὑπὸ τῆς γλυπτρίας Βασιλικῆς Κωνσταντινέα βάσει πίνακος τῶν ἐγκαταστάσεων τοῦ Ἰδρύματος, φιλοτεχνηθέντος ὑπὸ τοῦ Καλλιτέχνου Luigi Lanza, ἐν ἔτει 1885.

ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ: 31×43,5 χιλιοστά, εἰς φύλλα τῶν 50 τεμαχίων.

ΜΕΘΟΔΟΣ ΕΚΤΥΠΩΣΕΩΣ: Πολυχρωμία Offset.

ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ: Γραφικαὶ Τέχναι «Ἀσπιώτη-Ἑλκα Α.Ε.», Ἀθῆναι.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ: \$ 1 = 29,85 δραχμαί.

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

Τὸ ἐν λόγῳ γραμματόσημον θὰ τεθῇ εἰς κυκλοφορίαν τὴν 30ὴν Μαρτίου 1973, καὶ θὰ πωλῆται μέχρι καὶ τῆς 30ῆς Μαρτίου 1974, ἐκτὸς ἐὰν ἤθελεν ἐξαντληθῇ ἐνωρίτερον.

ΦΑΚΕΛΟΙ ΠΡΩΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

Θὰ ἐκδοθοῦν εἰκονογραφημένοι φάκελοι πρώτης ἡμέρας κυκλοφορίας, οἱ ὅποιοι θὰ διατεθοῦν ἀντὶ δραχμῶν 4,50 ἕκαστος, ἥτοι δύο δραχμάς ἐπὶ πλεον τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας τοῦ ἐπ' αὐτῶν γραμματοσήμου.

Οἱ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοιούτων φακέλων δύνανται νὰ ἐνεργήσουν σχετικὴν προεγγραφὴν εἰς τὰ κατὰ τόπους Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα μέχρι καὶ τῆς 15ης Μαρτίου 1973.

Διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν Φιλοτελιστῶν, λειτουργεῖ ἡ Ὑπηρεσία συνδρομητῶν μονίμων παραγγελιῶν γραμματοσήμων καὶ φακέλων πρώτης ἡμέρας κυκλοφορίας.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὴν ἐγγραφὴν τῶν ὡς συνδρομητῶν ὡς καὶ διὰ πᾶσαν σχετικὴν πληροφορίαν δύνανται νὰ ἀπευθύνωνται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν - Φιλοτελισμοῦ, ὁδὸς Αἰόλου 100, Ἀθῆναι.

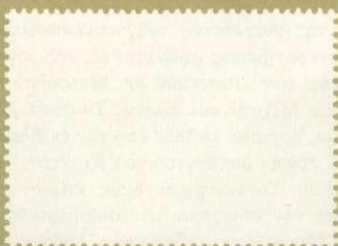
Οἱ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς χώρας διαμένοντες, δύνανται νὰ ἀπευθύνωνται καὶ εἰς οἰονδήποτε Ταχυδρομικὸν Γραφεῖον τῆς Ἐπικρατείας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

1.—Ὑπὸ τῶν Ταχυδρομικῶν Γραφείων καὶ τοῦ Κεντρικοῦ Φιλοτελικοῦ Γραφείου (ὁδὸς Αἰόλου 100) διατίθενται ΑΛΜΠΟΥΜΣ γραμματοσήμων, κοινοῦ μὲν τύπου ἀντὶ δραχμῶν 30, ἡμιπολυτελοῦς δὲ τοιούτου ἀντὶ δραχμῶν 150 ἕκαστον.

2.—Ἡ ἐκδοθησομένη τὴν 18/4/73 σειρὰ κοινῶν γραμματοσήμων «ΕΘΝΙΚΑΙ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΙ — Τμήμα Β'» δὲν θὰ ἀποσταλῇ εἰς τοὺς κ.κ. συνδρομητάς, λόγῳ τῆς μεγάλης ὀνομαστικῆς ἀξίας τῆς.

Οἱ, ἐκ τούτων, ἐπιθυμοῦντες, δύνανται νὰ προμηθευθοῦν τὰ γραμματόσημα τῆς ἐν λόγῳ σειρᾶς ἐκ τῶν κατὰ τόπους Ταχ. Γραφείων, τὰ ὅποια θὰ δεχθοῦν καὶ προεγγραφὰς διὰ φακέλους πρώτης ἡμέρας κυκλοφορίας τῆς σειρᾶς ταύτης μέχρι τῆς 5ης Ἀπριλίου 1973.

Τὰ Ἑλληνικὰ Ταχυδρομεῖα, κατόπιν συνεργασίας μετὰ τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου, ἐκδίδουν ἀναμνηστικὸν γραμματόσημον ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορταστικῶν ἐκδηλώσεων ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἑκατονταετηρίδος ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ Ἀνωτάτου τούτου Ἐκπαιδευτικοῦ Ἰδρύματος εἰς τὸν χῶρον, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνέπτυξε τὴν μέχρι τοῦδε δραστηριότητά του. Ἡ ἐν λόγῳ ἐπέτειος συμπύπτει μὲ τὸν ἐγκαινιασμὸν τῶν νέων κτιρίων τοῦ Ἰδρύματος πλησίον τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν. Τὰ κτίρια ταῦτα ἐμελετήθησαν καὶ θὰ κατασκευασθοῦν συμφώνως πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς συγχρόνου τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης. Εἰς τὸ νέον γραμματόσημον εἰκονίζονται τὰ Πολυτεχνειακὰ κτίρια καθ' ὕδατογραφίαν τοῦ ζωγράφου Luigi Lanza ἐν ἔτει 1885.

Τὸ Ἐθνικὸν Μετσόβιον Πολυτεχνεῖον, ὅπερ ἀποτελεῖ τὸ ἀρχαιότερον τεχνικὸν ἐκπαιδευτικὸν ἱδρυμα ἀνωτάτης στάθμης ἐν Ἑλλάδι, ἰδρύθη ἐν Ἀθήναις τὸ ἔτος 1836, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Σχολεῖον τῶν Τεχνῶν», καὶ ἐγκατεστάθη εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς οἰκίαν τοῦ Γεωργίου Βλαχούτσικου, εἰς τὴν ὁποίαν στεγάζεται σήμερον τὸ Ὡδεῖον Ἀθηνῶν. Τὸ Σχολεῖον τοῦτο παρεῖχε δωρεάν διδασκαλίαν κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ καταρτισθοῦν ὡς ἀρχιτεχνῖται εἰς τὴν Ἀρχιτεκτονικὴν.

Σὺν τῷ χρόνῳ ὅμως τὸ πρόγραμμα ἀνεπτύχθη διὰ τῆς προσθήκης καὶ καθημερινῶν μαθημάτων διὰ βιομηχανικὰς τέχνας ὥς καὶ τμήματος διὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν καλῶν τεχνῶν. Εἰς τὸ σχῆμα τοῦτο, ἀλλὰ μὲ συνεχῇ ἐμπλουτισμὸν τῆς διδακτέας ὕλης, τὸ «Σχολεῖον τῶν Τεχνῶν» διετηρήθη μέχρι τοῦ 1887, ὅποτε τὰ τεχνικὰ τμήματα μετωνομάσθησαν εἰς Σχολεῖον τῶν Βιομηχάνων Τεχνῶν.

Οὕτως ἀρχίζει ἡ δευτέρα περίοδος τῆς ἱστορίας τοῦ Πολυτεχνείου, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας προετοιμάζεται καὶ ἡ ἀνύψωσις τούτου εἰς Τεχνικὸν Πανεπιστήμιον. Κατὰ τὸν ἐν λόγῳ χρόνον ἔχουν περατωθῇ καὶ αἱ ἐργασίαι ἀνεγέρσεως τῶν Πολυτεχνειακῶν κτιρίων εἰς ἣν θέσιν στεγάζονται σήμερον καὶ ἔχουν μεταφερθῇ ὅλα τὰ τμήματα καὶ αἱ τεχνικαὶ ἐγκαταστάσεις ἀπὸ τὸ κτίριον τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς.

Ἡ ἑναρξίς τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ νεοκλασσικοῦ Πολυτεχνειακοῦ συγκροτήματος ὀφείλεται εἰς τὰς γενναίας ὑπὲρ αὐτοῦ δωρεὰς τῶν εὐεργετῶν ἐκ Μετσόβου Νικολάου Στουρνάρα καὶ Μιχαήλ καὶ Ἑλένης Τοσίτσα. Αἱ ἐργασίαι οἰκοδομήσεως ἤρχισαν τὸ 1862 ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ μελετητοῦ καὶ πρώην διευθυντοῦ τοῦ Σχολείου Λυσάνδρου Καυταντζόγλου. Τὸ κεντρικὸν ὅμως κτίριον παρέμεινεν ἡμιτελές. Διὰ τὴν συνέχισιν τῶν οἰκοδομικῶν ἔργων τὸ 1873 ἕτερος Μετσοβίτης, ὁ Γεώργιος Ἀβέρωφ, προσφέρει τὴν πρώτην ἐν ζωῇ δωρεὰν ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ μετονομασθῇ τὸ Πολυτεχνεῖον ἀπὸ Στουρνάρειον, ὥς ὠνομάζετο πρὸς τιμὴν τοῦ πρώτου δωρητοῦ, εἰς Μετσόβιον. Κατὰ τὸ ἴδιον δὲ ἔτος ἤρχισε καὶ ἡ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος εἰς τὰ περατωθέντα κτίρια, τοῦ Πολυτεχνείου, ἐνῶ τὸ κεντρικὸν κτίριον ἐπερατώθη περὶ τὸ 1877.

Τὸ 1910 ἀποχωρίζεται ἡ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν ἀπὸ τοῦ «Σχολείου τῶν Βιομηχάνων Τεχνῶν». Ἐκτοτε τελεῖ ὑπὸ ἰδίαν διεύθυνσιν, στεγάζεται ὅμως εἰς τὸν αὐτὸν μὲ τὸ Πολυτεχνεῖον χώρον.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΕΦΡΑΙΜΙΔΗΣ
Καθηγητὴς Πολυτεχνείου